

עש"ק בהעלותך ה'תשפ"ג 'שנת הקהל' | מחיר: 5 ש"ח

גליון 649

ב"ה

הַלְּכָה

שְׁנָה

גליון שבועי

יו"ל ע"י מכון הלכה חב"ד (ע"ר)

הזמן גרמא "העיקר הוא להשפיע על הזולת"

יש לבאר דיוק הענין שהמשיל מעלת הכרת עצמו לבצל, שהרי בצל הוא דבר חריף, וכשאוכלים מעט ממנו הוא נותן טעם לשבח, אך כשאוכלים יותר מידי, הרי זה גורם בכי, כך הוא בענין הכרת מעלת עצמו. ובכל אופן למדים מכאן, שהעיקר הוא להשפיע על הזולת, ולא להתנהג בשפלות של שקר.

(משיחת אור ל"ד באייר תשל"ח,
שיחות קודש תשל"ח ח"ב ע' 259-260)

10 טיפולים רפואיים
באור בשבת
טכנולוגיה בהלכה

8 תהילים באמצע
דין תורה
נזכרים ונעשים

6 ספר התורה
שנמכר בטעות
צדק ומשפט

שמח גם בפרונט.
www.IsrolikBash.Band
058-6697701

יצחק ארליק

RED770.CO.IL

כואב לחיות
את הקנייה
הטובה
כיותר

אין שמרחה
אלא כבשר ויין

החנות הגדולה בארץ עם כל מוצרי שחיטת ליובאוויטש

בשר • עופות • דגים • קפואים • פירות
זרקות • יינות ומשקאות • דליקטסים •
מוצרי מכולת • קולינריה • כלים ועוד

ז'בוטינסקי 43
קרית מלאכי
שירות לקוחות: 08-6511770

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מדיני קריאת שמע

התבלבל באמצע קריאת שמע - מה יעשה? היאך ישלים היחיד ג' תיבות החסרות בק"ש למניין רמ"ח?

יום ראשון מי שלא כוון בקריאת שמע יצא ידי חובתו?

בעת קריאת שמע צריך לכוון ליבו למילים שאומר שביין מה שהוא אומר בפיו ולמשמעותן. ומכל מקום יצא ידי חובתו גם אם לא כוון בכל קריאת שמע - חוץ מפסוק הראשון שמע ישראל.

לכתחילה יש לקרוא את שלוש הפרשיות של קריאת שמע בכוונה באימה וביראה כדרך שבני המדינה קוראים פרוטגמא (=אגרת של ציווי המלך) חדשה שלא שמעה מעולם, וכמו שכתוב "אנוכי מצוך היום", כלומר שבכל יום תהיה בעיניך קריאת שמע כדבר חדש.

ראה שו"ע אדה"ז או"ח סי' ס"ה ס"א-ב וסי' סג ס"ה. וראה קצוה"ש סי"ט סק"ח, שאם התחיל ואהבת נראה שא"צ לחזור אם לא כיוון בברוך שם משאי"ב בפסוק ראשון.

יום שני מתי כופלים בקריאת שמע?

בקריאת שמע יש רמ"ה תיבות (- מילים) וחסרו שלוש תיבות להשלים רמ"ח כנגד איבריו של האדם, שכל הקורא קריאת שמע כתיקונה כל איבר נוטל תיבה אחת ומתרפא בה, לכן כשקורא קריאת שמע עם הציבור נוהגים ששליח הציבור חוזר שוב ואומר את המילים: "ה' אלוהינו אמת" בקול רם, ובוזה

זמני השבוע

זמני שבת בהעלותך:

ניסת שבת:		ציאת שבת:	
ת"א	19:22	ת"א	20:25
י-ם	19:05	י-ם	20:22
חיפה	19:16	חיפה	20:26
באר-שבע	19:21	באר-שבע	20:22

זמני היום המוקדמים לשבוע בהר שלח

03:00	עלות השחר (120 דקות)
04:09	עלות השחר (72 דקות)
04:36	זמן ציצית ותפילין
05:35	הנץ החמה (זריחה)
09:05	סוף זמן קריאת שמע
10:18	סוף זמן תפילה
12:39	חצות היום והלילה
13:15	מנחה גדולה
18:15	פלג המנחה
19:44	שקיעת החמה
20:11	צאת הכוכבים

זמני היום המוקדמים לשבוע זה (אופק ת"א)

יוצא לאור ע"י מכון הלכה חב"ד (ע"ר)

☎ **קו לרב:** 077-2251770

☎ **טקסט לרב:** 055-7081737

🌐 **מדיה הלכה:** vod.smslarav.co.il

🌐 **הנוגל של ההלכה:** smslarav.co.il

☎ **טל/וואצאפ:** 02-3011770

📧 **דוא"ל:** publish@smslarav.co.il

📧 **מחלקת פרסום:** Sales@smslarav.co.il, 058-720-770

📧 **אתר המערכת אחראית לתוכן הפרסומים בעלון.**

📧 **לתרומות והצטרפות לאגודת התומכים:**

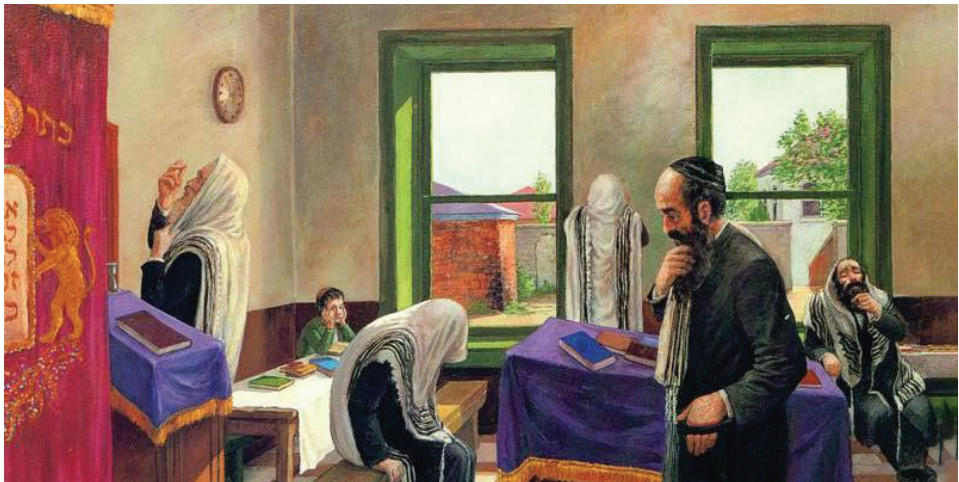
📧 smslarav.co.il/donate

📌 **עורכים:** הרב יצחק איתן מזרחי, הרב שמואל מקמל
הגהה: הרב משה קורנוויץ

📌 **ניהול:** הרב שניאור גורפינקל, הרב זלמן ברנשטיין

📌 **עיצוב ונימוח:** מאיר קולטון

📌 נא לשמור על קדושת הגיליון

איור: דלמו קליימן

ואם אינו יודע היכן טעה או על מה דילג יתחיל שוב את קריאת שמע מאותו פסוק שמסתפק בו.

ראה שו"ע או"ח סקמ"ב ס"א. שו"ע אדה"ז או"ח סס"ד ס"א-ב.

יום תמישי המסופק היכן אוזח בקריאת שמע כיצד ינהג?

מי שסיים פרשה בקריאת שמע ואינו יודע האם סיים את פרשת שמע או את פרשת והיה אם שמוע עליו לחזור לתחילת פרשת והיה אם שמוע. ואם עצר באומר "וכתבתם" ואינו יודע האם עצר בפרשה הראשונה או השנייה - ימשיך ב"וכתבתם" של הפרשה הראשונה. אולם אם התעורר לו ספק זה לאחר שהמשיך "למען ירבו ימיכם", אינו חוזר כיון שמן הסתם אמר כהרגל לשונו ולא טעה.

ראה שו"ע אדה"ז או"ח סס"ד ס"ג-ד.

יום שישי המפסיק בקריאת שמע - כיצד ינהג?

נשים פטורות מקריאת שמע ומברכות שלפני קריאת שמע כיון שהן תלויות בזמן, ומכל מקום מן הנכון שתקראנה קריאת שמע לפחות פסוקים שמע וברוך שם כדי שתקבלנה עליהן עול מלכות שמים. אבל ברכת אמת ויצבי שהיא ברכה שנתקנה על זכירת יציאת מצרים שחייבה מהתורה ואינה תלויה בזמן - חייבות הן, וכיון שהן חייבות גם בתפילת שמונה עשרה - עליהן להסמיך גאולה לתפילה ולהסמיך ברכה זו לתפילת שמונה עשרה, אלא שאם רצו הנשים יכולות לברך גם את הברכות שלפני קריאת שמע או אפילו ברכת 'ברוך שאמר וישתבח'

כתיבה: הרב שמואל מקמל. הגהה: הרב שבתי יונה פרידמן.

כל אדם יוצא, גם מי שאוחז באמצע קריאת שמע (אם שתק והקשיב).

וכשקורא קריאת שמע ביחיד לפני התפילה כדי לצאת ידי חובת ק"ש בזמנה, וכן הקורא קריאת שמע שעל המיטה, מנהגו (שלפני שאומר "אמת") חוזר ואומר שוב את המילים "אני ה' אלוקיכם" ואז יאמר "אמת". ובקריאת שמע דתפילין דרבינו תם אין כופלים, אבל אומרים "אמת".

ראה שו"ע אדה"ז או"ח סס"א ס"ג. סידור אדה"ז. ספר המנהגים ע' 11. היום יום י"ז אייר. כף החיים סס"א אות טו. אגרות קודש חט"ז עמ' רצד.

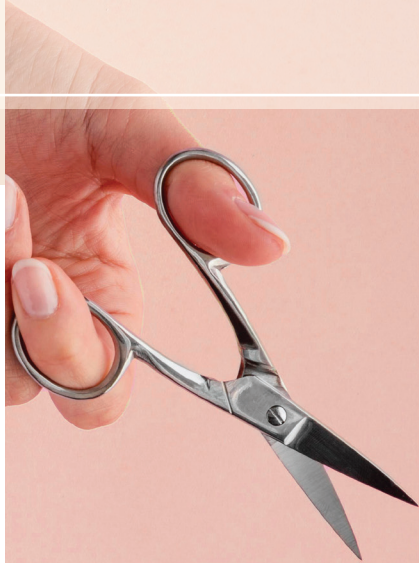
יום שלישי מי שקרא קריאת שמע שלא כסדרה כיצד ינהג?

מי שקרא פסוקים מקריאת שמע שלא על פי סדר הפסוקים שהובאו בתורה, כך שהקדים פסוקים המובאים מאוחר יותר ואיחר פסוקים המובאים מוקדם יותר - לא יצא ידי חובת מצות קריאת שמע, שנאמר בקריאת שמע "והיו" ודרשו חכמים "בהוויתן יהו", כלומר שצריך לקוראם כפי שנכתבו, ולכן עליו לחזור שוב לקרוא קריאת שמע בסדר הפסוקים שנכתבו בתורה.

דברים ו, ו. ברכות יג, א. שו"ע אדה"ז או"ח סס"ד ס"א.

יום רביעי מי שדילג בקריאת שמע כיצד ינהג?

הטועה בקריאת שמע ויודע שדילג מילה או אות או שטעה בקריאת המילה (שמשנה משמעות), עליו לחזור לתחילת אותו פסוק שטעה בו ומשם ממשיך הלאה עד סוף קריאת שמע, ולא יחזור רק על אותו פסוק שטעה בו, מפני שקריאת שמע אמורה להיאמר על פי סדר הפסוקים דווקא.

הרב ליאור רוזנבלים
דיין ומורה-צדק בבאר שבע
וחבר מכון הלכה חב"ד

**משולחן
ההלכה**

מדיני ומנהגי נטילת הציפורניים

מהו הזמן הראוי ליטול את הציפורניים? האם אפשר ליטול את ציפורני הידיים והרגליים באותו יום? האם צריך ליטול ידיים אחר נטילת ציפורני הרגליים?

לגילוחם שהוא שבת או יום טוב.²

סדר נטילת הציפורניים

בעת נטילת הציפורניים, נוהרים שלא ליטולן כסדרן (אצבע אחר אצבע הסמוכה לה) מפני שקשה לשכחה, לקיבור בנים, ולעניות. אלא מפסיקים בין אצבע לאצבע באצבע אחרת שאינה סמוכה לה. ומתחילים ליטול בשמאל בקמיצה, דהיינו באצבע רביעית הסמוכה לזרת; ובימין באצבע, דהיינו אצבע שנייה הסמוכה לגודל. ונמצא הסימן לסדרן: ביד ימין בדאג"ה, וביד שמאל דבהג"א. וטוב להיזהר בזה לכתחילה. אם טעה ונטל חלק מהציפורניים כסדרן, כאשר נזכר בכך ימשיך שלא כסדרן. הקפדה זו לא נאמרה בציפורני הרגליים, אלא אפשר לכתחילה ליטולן כסדרן.³

אחר נטילת הציפורניים - בין אם נטל את ציפורני ידיו או את ציפורני רגליו - צריך ליטול את ידיו במים. מן הדין די שיערה מים על ידיו פעם אחת, אך למעשה יש נוהגים לערות מים על

נטילת ציפורני הרגליים והידיים באותו היום

כחלק מהכנת הגוף לשבת, מצווה ליטול את הציפורניים (מה שגדל יותר מכנגד הבשר) בכל ערב שבת (ולא ביום אחר). מן הדין אין לקציצת הציפורניים זמן מסויים, אלא יכול לקוצצן בין לפני חצות בין לאחר חצות (אבל לפני שטובל). אם אינו יכול ליטול בכל ערב שבת, כי עדיין לא גדלו הציפורניים, יזהר לקוץ בערב שבת פעם בשבועיים. את ציפורני הרגליים, אין חובה לגלח בערב שבת.¹

יש נוהרים שלא לקצוץ את ציפורני הידיים והרגליים באותו היום, מפני חשש סכנה; ויש מקפידים שלא ליטול ציפורניים ביום חמישי (מתחילת ליל חמישי ועד סוף יום חמישי) מפני שהציפורניים מתחילים לחזור ולצמוח ביום השלישי לגילוחם, ואינם רוצים שיהיה זה בשבת. כאשר חל יום טוב סמוך לשבת (ביום חמישי וששי, או ביום ששי) יטול ציפורניו בערב יום טוב, או (כאשר חל ביום ראשון) בערב שבת, אף על פי שיתחילו לחזור ולצמוח ביום השלישי

2. שו"ע אדה"ז ס"ס ס"ב. קצות השולחן סעי'ג בברכה"ש סק"ד. ש"ש"כ פמ"ב הערה ק"ס. וראה בהרחבה בבירורי מנהגים שבת (להרש"י שיחי" מירדמאן) ע' 18.

3. שו"ע אדה"ז ס"ס ס"ג. וראה שו"ת בצל החכמה ח"ג נ"ג. קצות השולחן סעי'ג בברכה"ש סק"ד.

1. שו"ע אדה"ז ס"ס ס"א. בן איש חי שנה ב' פ' לך ט"ד. שו"ת בצל החכמה ח"ג ס' נד. קצות השולחן סעי'ג בברכה"ש סק"ד. וראה אגרות קודש ח"ח ע' תקס.

הרב ברוך בועז ירוקוביץ' <

רב קהילת חב"ד-לוד, ואב"ד "היכל ליובאוויטש"
וחבר מכון הלכה חב"ד

ילד שנצרך ללכת לרופא בשבת ל"ע, כיצד יישאוהו במקום שאין בו עירוב?

במקום פיקוח-נפש, גם אם אינו יודע ללכת לבדו מותר להוציאו לרשות הרבים גמורה ככל פיקוח-נפש שדוחה את השבת. אך יש לשים לב, שלא יחזיק הילד בידו או בכיסו דבר שאין לו כל צורך בו לרפואתו. אך אם הילד פצוע או מבוהל, מותר לתת לילד להחזיק צעצוע בידו להרגעתו. כאשר הילד אינו במצב של פיקוח-נפש אבל צריך להביאו אל הרופא, אם הוא יודע ללכת אלא שקשה עליו ההליכה, מותר לשאת אותו גם ברשות הרבים גמורה, ואילו בכרמלית אפשר להקל ולשאת גם תינוק שאינו יודע ללכת לבדו.

מקורות: שו"ע אדה"ז או"ח טשכ"ח ס"ב וסי"ז. מ"ב שם סק קנד. וע"ע בש"ש פ"ח סנ"א.

הרב שי שמעון כהן <

רב קהילת חב"ד, תל-ציון וחבר מכון הלכה חב"ד

האם מותר לדבר בשבת "סתם" דברים שלא על ענייני מלאכות?

על השבת דרשו חכמים: "שלא יהא דיבורך של שבת כדיבורך של חול". אולם אנשים המתענגים מסיפור שמועות וחידושים, מותר להם לספר שמועות אלו בשבת כמו בחול, כיוון שעבורם זהו עונג שבת (אך מי שאין לו עונג מעצם הסיפור, אסור לו לספר לחברו, כדי שיתענג חברו משמיעתם. ורק אם מדובר באורח שלו, והוא רוצה לכבדו ולענגו ולקרבו, מותר). אך מי שיכול ללמוד תורה, אין לו לדבר דברים בטלים, ואפילו בחול אין לדבר בדברים בטלים משום ביטול תורה. יש לשים לב, לכך שאסור לדבר דברי צער בשבת, כגון על פטירת אוהבו וכיוצא בזה.

מקורות: שבת ק"ג, ב. שו"ע אדה"ז או"ח טש"ז ס"א, ס"ה וסנ"ו; קו"א שם טש"א סק"ב. וראה בדה"ש סק"ז סקמ"ג.

הידיים שלוש פעמים לסירוגין. הנוטל ציפורני אחרים - הנוטל אינו צריך ליטול ידיו, אך זה שנטלו ממנו צריך ליטול ידיו.

שריפת הציפורניים והשלכתם לבית הכסא

אין לזרוק את הציפורניים במקום בו עוברים אנשים, שמא תעבור עליהן אשה עוברה ותפיל ולדה. אבל מותר לזרוקן בבית המדרש וכיוצא בו, מקום שאין נשים מצויות בו, כי אפילו אם יטאטאו את אותו חדר וישליכו את הציפורניים החוצה ושמ תעבור עליהן אשה עוברה לא יזיקו לה כלום, שאינן מזיקות אלא כשהן באותו מקום שזרקן שם כשנטלו מהאצבעות, אבל לא לאחר שפינו אותן משם למקום אחר. אם נפלה ציפורן ואינו מצליח למוצאה, יטאטא את המקום כך שבודאי לא תהיה הציפורן במקומה הראשון, שהרי הציפורניים אינן מזיקות כשפינו משם למקום אחר.⁴

אמרו חכמים שהשורף ציפורניים חסיד, הקוברן צדיק, והזורקן רשע, נוהגים לערב דבר נוסף עם הציפורניים, לשרפו יחד אתן. ומנהג כ"ק אדמו"ר מוהרש"ב היה שלפני שריפת הציפורניים עירב עמהן קיסם. ויש מן הפוסקים שכתבו שהשלכת הציפורניים לבית הכסא שבזמננו, מועילה כמו שריפה.⁶

4. שו"ע אדה"ז מהר"ק ס"ד ס"ח. כה"ח ס"ד סקס"א ומקס"ב. מסגרת השלחן (על קצשו"ע) ס"ב סק"ז י"ז ונהג"ו. קצות השלחן ס"ב ס"א. אשל אברהם תנינא ס"ד.

5. ע"פ שו"ע אדה"ז סר"ס ס"ד. משנ"ב שם סק"ו. ושם מביא דעה שאולי לא יועיל אא"כ מוציא מהחדר. אלא שיש חלוק בין זורק בכונה לבין נאבד לו שאי"צ (וראה פסק"ת שם הערה 93).

6. נדה י"ז, א. ספר המנהגים ע' 25. שמועות וסיפורים ח"א ע' 325. נטעי גבריאל שבת פ"ל ס"ז. ושי"נ. וראה מעשה מלך ע' 124 שכי"ה מנהג הרבי.

ספר התורה שנמכר בטעות

האם על הרב, או על גבאי בית הכנסת לשאת בעלות ספר התורה שנמכר בטעות, או שזכותם למכור כל ספר תורה שנמצא בארון הקודש בבית הכנסת אף ללא רשות התורם?

תבע שמעון את נציגי הקהילה ואת הרב והסוחר לבית הדין, בצירוף כל המסמכים המעידים על עלייתו של הספר מחו"ל ע"י הורין, וכך דו"ח משיפוץ הספר ותמונות מהחגיגה שהיתה אז, וייצוג המשפחה כולה בתביעה זו וכו' ודרש שלושה דברים:

א. ששייכו לו את ספר התורה. ב. אם אי אפשר להחזיר את הספר המקורי כמות שהוא, דורש את ערכו שהוא לדעתו: 400,000 ש"ח. ג. בנוסף דורש הוא פיצויים על עגמת נפש בסך 30,000 ש"ח בגלל הצער והתלאות שנגרמו לו כתוצאה מפרשה זו. אמנם, לטענת נציגי בית הכנסת יש לדחות תביעה זו על הסף, היות שהספר אינו שייך לשמעון אלא לבית הכנסת. לדבריו כל מה שנעשה עבורו נעשה לפנים משורת הדין. בנוסף נטען כי אין שום ראיה שהספר אי פעם היה שייך לו או למשפחתו. הספר הובא לארץ בסיועו או בסיוע משפחתו, אך לא הוכחה הבעלות שלו על הספר. כמו כן, לטענתם אין הרב והסוחר אחראים למה שאירע, אלא רק עמותת בית הכנסת (ללא איש ספציפי).

נשוא סיפורנו הוא ספר תורה שהיה בארון הקודש בבית כנסת בחיפה, למעלה מיובל שנים. ספר זה שעבר את השואה, הגיע מארה"ב לישראל בשנת תש"כ לערך, ונשלח משם על ידי בן דודו של שמעון להוריו של שמעון שעלו ארצה כמה שנים לפני כ. שמעון שהיה בעצמו אז צעיר לימים, נסע לנמל חיפה לקבל את הספר, והביא אותו לבית הוריו. הספר הועבר בהשאלה לבית הכנסת השכונתי אחרי כשבוע ימים.

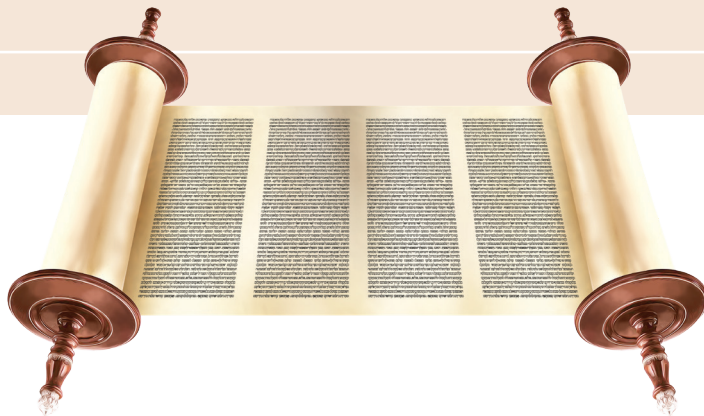
לאחר ששמעון התחתן, הוא עבר לאזור אחר וביקוריו בבית הכנסת הנזכר התמעטו. לאחר שנפטרו הוריו, הגיע לבית הכנסת רק ליום השנה. במהלך השנים התיישן הספר ולפני כעשרים שנה בשנת תשס"ג עשה בו שמעון תיקון יסודי ע"י סופר סת"ם "שידרג" את ספר התורה הישן. בסיום העבודה ארגן שמעון הכנסת ספר תורה גדולה וחגיגת.

לפני כשלוש שנים, ביום האזכרה השנתית, בחדש מרחשוון, הגיע שמעון לבית הכנסת לאחר שביקש את קברות הוריו. כשביקש להראות לאחד ממקורביו את הספר העתיק, גילה להפתעתו כי הספר איננו.

לאחר חקירות ודרישות ענו לו ראשי הקהל שכפי הנראה אחד מאנשי ועד בית הכנסת מכר אותו לסוחר תשמישי קדושה בשם טוביה, לאחר שקיבל את אישור הרב המקומי לכן, עקב הבלאי של הספר ומחוסר ידיעה אודות בעליו (נשתכח שמו). לאחר מכן הודיעו לו שיש ספר תורה בעיר לייקווד שבארה"ב דומה לספר שלו וכנראה זהו הספר המקורי של משפחתו שנמכר לקהילה שם.

ונשאלת השאלה עם מי הצדק:

האם אכן שמעון הוא בעליו של ספר התורה ואין למוכרו ללא רשותו וע"כ חובה להחזירו לו כמות שהיה או לפצותו כהוגן על הנעשה, או שס"ת הוא רכוש בית הכנסת בלבד?

נשאל ע"ז והתיר ע"פ מה שהובא בפניו, והוא אינו אחראי כלל לטעות שנעשתה בספר התורה המדובר.

בנוסף, כשהפקיד שמעון (ואביו) את ספר התורה בבית הכנסת (ואם אכן נקבל את טענתם שהם השאילו לבית הכנסת את ספר התורה), הרי שהסכם ההשאלה הוא בין המשאיל לבין עמותת בית הכנסת, ולא בינם לרב כזה או אחר (בוודאי שלא עם הרב הנוכחי שלא כיהן באותו זמן). לכן הדין והדברים שידונו לגבי ספר התורה, ידונו בינם לבין העמותה, ואין עילה לתבוע את הרב.

והנה כבר נפסק בהלכה שספר תורה שניתן ע"י תורם לקהילה - נשאר הוא של התורם, ואף אם בית הכנסת ואנשיו קנו לו מעיל או שיפצוהו על חשבונם וכדומה - עדיין הוא של התורם שיכול לעשות בו ככל אשר יחפוץ. אלא שבדרך כלל לא מצוי שאדם מחזיק ס"ת בביתו, על כן מניחו בבית הכנסת על מנת שיקראו בו הרבים, אך אין זה כנותנתו במתנה לבית הכנסת.

כמו כן העובדות מוכיחות שספר התורה לא ניתן במתנה גמורה: גילוי דעת מצד הנתבעים כי ספר התורה שייך לתובע והיה בחזקתו, וכן בשיפוץ שנעשה על ידי התובע. לפיכך המסקנה היא שהספר היה ונשאר בבעלותו של הנותן, ועל בית הכנסת להחזיר לו את הספר או לפצותו בשווי, אך אין לתת פיצוי על עוגמת הנפש וכדומה.

מקורות: ב"ב (כ"ג. ועוד, וראה ש"ך ח"מ סב, ס"ק ט"ז), שו"ע או"ח קנ"ג ס"ב (ע"פ המהרי"ק) רמ"א ונו"כ שם, שו"ע ורמ"א י"ד רנ"ט ס"ב ונו"כ שם, בשו"ת אגרות משה (אורח חיים חלק א סימן נב), פסקי תשובות על משנה ברורה או"ח קנ"ג ע"יש.

תשובה בקצרה שמעון הוא בעל הספר, ועל העמותת בית הכנסת לדאוג להחזיר לו את הספר המקורי או לשלם לו את ערכו. אין מקום לתשלום פיצויי עוגמת נפש.

תשובה בהרחבה כאשר אדם טוען שקיבל או קנה רכוש, ולא ברור האם ניתן לו ברשות, הרי הכלל הוא ש'טוענים ליורש וללוקח', והוא הדין במקבל מתנה. דהיינו שאף שידוע שהחפץ שהאדם הנמצא לפנינו מוחזק בו, הגיע מאדם אחר שלא ברור אם אכן היתה לו חזקה, אנו מניחים שהמוחזק הקודם היה בעל החזקה המורשה במקרה דידן, התברר כי התובע הוא המורשה לשאת ולתת על נכסי אביו, ואביו הוא 'לוקח' של ספר התורה מקרובו, אשר שלח לו את ספר התורה מארה"ב. לפיכך, נוכל להניח, כל עוד לא יוכח אחרת (וספק אם יהיה ניתן להוכיח אחרת) שספר התורה ניתן ברשות ובזכות לאביו המנוח של התובע. (אגב, אין להוכיח את בעלותו של התובע מהתנהלות הנתבעים שפעלו על מנת להשיב לתובעים את הספר, על מנת ליישב את הסכסוך הרגשי, אך כאמור אין צורך בכך).

כמו כן אין כל עילה לתבוע את הרב, כיון שמוסכם כי הרב לא היה שותף במכירת הספר. והכלל הוא שאין שליח לדבר עבירה, ובייחוד כאן שלא שלח שלח הרב איש לשם כך (אלא

תהילים באמצע דין תורה

הדבש. החליט ר' אשר להמתין מעט ולאחר מכן לקחת ממחסנו של חברו את החביות ולנסות למכרן.

חודש ימים עבר ובתוך כך נודע כי מחירי הדבש עלו מאוד. "זו ההזדמנות לעלות לעיר, לקבל את הסחורה מבניו של רבי שמשון ולמוכרה", אמר ר' אשר בליבו.

אולם כאשר הגיע לביתו של רבי שמשון נכונה לו הפתעה. בניו של רבי שמשון קיבלוהו בסבר פנים יפות, אך לא הבינו את טענותיו בעניין חביות הדבש. אכן, יודעים הם על קיומן, אך מעולם לא שמעו מאביהם כי החביות שייכות לאדם אחר.

מדוע יסכימו למסור את החביות לידי

ר' אשר הטוען לבעלות על הדבש?

נכון ר' אשר, ובהסכמת בניו של רבי שמשון הוחלט לגשת לדין-תורה אצל רב העיר החדש, רבי לוי-יצחק מברדיצ'וב.

ר' אשר הציג את סיפורו, תיאר את ידידותו עם ר' שמשון וסיפר על אותו יום שוק שבו ביקש מחברו לאחסן

בעבורו את חביות הדבש.

לעומתו טענו הבנים, כי אף שאין הם מפפקים ביושרו ובנאמנותו של ר' אשר, בהיותו סוחר ישר וגומל חסד, אין הם יכולים לדעת אם באמת הדבש שלו. אולי שכח או טעה, ואת סחורתו לקח מכבר? רבי לוי-יצחק האזין לדבריהם ברצינות רבה ושאל את ר' אשר: "האם לא כתבתם שט?" ר' אשר נאנח וענה, כי ידידים היו ולא ראו כל צורך בשטרות.

הרבי שקע בהרהורים כבדים. נראה היה כי

הם היו שני ידידי-נפש. בין המשפחות נקשר קשר הדוק, שהחל עוד מימי אבותיהם, שאף הם היו ידידים טובים. ר' אשר קבע את משכנו בעיר קטנה, חמלניק שמה, הסמוכה לברדיצ'וב. הוא התגורר בבית גדול וניהל עסקים ששגשגו במרוצת הזמן. חברו, ר' שמשון, חי חיים צנועים יותר ואת מסחרו עשה במקום מגוריו, בעיר ברדיצ'וב.

יום אחד הזדמנה לר' אשר עסקה טובה. הוא קנה במחיר מוזל שלוש-מאות חביות של דבש, והתכוון למוכרן במחיר כפול ביום השוק בעיר. באותו יום שכר עגלות, העמיס את החביות, ויצא העירה.

בהגיעו לעיר התברר לסוחר כי מחירי הדבש ירדו פלאים, וכי אין כל סיכוי להרוויח ממכירה זו. האם הייתה כל טרחתו לשווא? ומה יעשה עתה, שוב ישכור עגלות כדי להחזיר את הסחורה לביתו?

לפתע נצנץ במוחו רעיון. "ר' שמשון ידידי יהיה לי לעזר", חשב ומיד החל לצעוד לעבר ביתו של חברו.

ר' שמשון שמח לפגוש את ידידו הטוב ונעתר מיד לבקשתו, לשמור במחסנו את חביות הדבש עד שיעלה מחירו. יחדיו הורידו את החביות למחסן ונפרדו לשלום איש מרעהו.

עבר זמן, השניים המשיכו בשגרת חייהם, ועניין חביות הדבש נשכח מליבם לגמרי. יום אחד הגיעה לר' אשר ידיעה מרה: ידידו רבי שמשון חלה ונפטר פתאום. צער רב הצטער על האבדה הגדולה, ובעודו מהרהר בו נזכר לפתע בחביות

עַר רַב הַצְטַעַר עַל
הַאֲבֵדָה הַגְּדוּלָה, וּבַעוֹדוֹ
מֵהֲרֵהוּ בּוֹ נִזְכַּר לַפְתַּע
בְּחִבּוּיֹת הַדְּבֶשׁ. הַחֲלִיט
ר' אֲשֶׁר לְהַמְתִּין מֵעַט
וְלֵאחֵר מִכֵּן לִקְחַת
מִמַּחְסְנוֹ שֶׁל חֲבֵרוֹ אֶת
הַחִבּוּיֹת וְלִנְסוֹת לְמִכְרָן

”

הרבי שקע בהרהורים כבדים. נראה היה כי הוא מתחבט מאוד. זה היה דין-התורה הראשון שלו כרב העיר, והמשפט צריך להיות משפט צדק אך גם מקובל על הבריות

סבם של הנכדים העומדים פה, וטען כי היינות והשמנים שבמרתף ביתנו, שלו הם. לדבריו, אבינו הסכים לאחסן את סחורתו במרתף, כדי שיוכל למוכרה בעיר בבוא העת.

אנו, הילדים, לא ידענו על כך מאומה. אבינו לא הניח שום מסמך המעיד על כך. זומנו לדין-תורה אצל רב העיירה. אני זוכר בכיור את פסקן של הרב. הוא קבע כי אין להוציא מידי היתומים מאומה בלי הוכחות. אכן, בבוא הזמן מכרנו את היינות והשמנים במחיר נכבד.

פנה אליו הצדיק ושאל: "התזכור את שוויים של היינות והשמנים?"

החל ר' אשר לחשב את ערך הסחורה ההיא ולפתע חוורו פניו והוא הזדעק: "לא יאומן כי יסופר!... הכסף שקיבלנו אז תמורת היינות והשמנים הוא בערך כמחיר חביות הדבש שהפקדתי במחסן ביתו של ר' שמשון..."

אנחת רווחה יצאה מליבו של רבי לוי-יצחק, והוא אמר: "ודאי תמהתם על שעמדתי להתפלל באמצע הדין. בדיק על זה הייתה תפילתי, שאזכה להוציא דין שיהיה גם של צדק וגם של רחמים. עתה זכינו לראות את משפטי ה' והשגחתו בעולמו..."

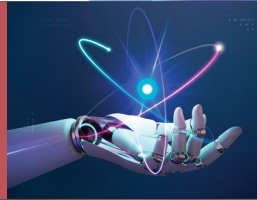
הוא מתחבט מאוד. זה היה דין-התורה הראשון שלו כרב העיר, והמשפט צריך להיות משפט צדק אך גם מקובל על הבריות. "נראים הדברים", חשב הצדיק, "שהצדק עם הבנים, שהרי באין הוכחות, אין רשות ליטול רכוש מידי יתומים; אולם האם גם בשמים יסכימו לדין כזה, כאשר ניכרת בעליל אמיתות דבריו של ר' אשר?"

בעלי הדין ציפו למוצא שפתיו של הרבי ולא הבינו מדוע הוא מתמהמה כל-כך, כאשר ההלכה ברורה למדי. פתאום קם הצדיק ממקומו, נטל ספר תהילים וכשפניו אל הקיר החל קורא בו ברגש רב. הנוכחים הופתעו מאוד לנוכח המראה. שתיקה רבת-הוד שרתה בחדר, ורק פסוקי התהילים הבוקעים מפי הצדיק נשמעו בחלל החדר.

ר' אשר שקע במחשבות. זיכרונות מהעבר הציפו אותו. ופתאום נזעק וקרא: "רבי! יסלח-נא לי על ההפרעה, אך מוכרח אני לספר דבר מופלא העולה בזיכרוני ברגע זה."

פנה הצדיק אל ר' אשר, וזה החל לספר: הדבר היה לפני כחמישים ושלוש שנים. אבינו, שהיה עשיר גדול ובעל נכסים, נפטר ונותרנו יתומים. אני הייתי כבן ארבע-עשרה ואחי כבן שש-עשרה. יום אחד הופיע בביתנו ידיד המשפחה, הלוא הוא

טכנולוגיה והלכה

באדיבות 'מכון מדעי' טכנולוגי להלכה'

מקום כיון שעושה לרפואה וניכר הדבר שמתכוין לרפואה אסור."

ואף שנפסק בשו"ע (שם, סמ"ג): "מותר לכפות כוס חם על הטבור ולהעלותו, ולהעלות אוזנים בין ביד בין בכלי, שכל אחד מאלו שאין עושין בסמנים כדי שנחוש לשחיקה" וכו'. אולם שם הדברים אמורים בסוגי מחלות, מיחושים, תופעות ואירועים רפואיים אחרים, שדרך הטיפול בהם אינה באמצעות תרופות למיניהן, אלא רק באותן דרכים המוזכרות שם, אבל בכל תופעה רפואית שמתופלת גם בתרופות, לא התירו לטפל בה בשבת גם בדרכים אחרות לגמרי שאין להן קשר לגזירת שחיקת סממנים, וא"כ בנדו"ד שבוודאי הטיפול הקונבנציונלי הרגיל והשגרתי ברוב רובן של התופעות הללו הוא באמצעות תרופות שונות, לא ניתן לומר שהטיפולים הללו אינם בכלל גזירת שחיקת סממנים. ועיי' בשו"ת 'מנחת-יצחק' (ח"ה, סי' לב) שכתב בדומה לזה ממש.

יחד עם זאת, חלק גדול מן המחלות והתופעות, להן מיועדים הטיפולים הללו, כולל מקרי דיכאון, הן לעיתים רבות תופעות עם מימד מסויים של פיקוח-נפש, וממילא מי מהם שהטיפולים הללו מסייעים בידו ומקילים עליו, ובפרט אם הוא רגיל בהם מקודם לכן בימות החול, שאולי ניתן להחשיב זאת כרפואה שהחלו בה קודם השבת, שנהגו להקל בה (על יסוד מה שהביא הגאון מהר"ש קלוגר ב'ספר החיים', סי' שכח סקפ"ג, ד"ה בסעיף לו, ד'מרגלא בפומא דאינשי; וראה עוד בס' שש"כ, פל"ד סי"ז והערות עז-עח), שבוודאי ניתן להתיר לו לעשות זאת גם בשבת. לפיכך, יש להתייעץ עם רב מורה הוראה בכל מקרה לגופו.

טיפולים רפואיים בשבת באמצעות אור

...

שאלה: א. האם מותר לשבת בשבת בסמיכות למנורה כחולה המונעת תסמיני דיכאון, ומשפיעה לטובה על המצב הנפשי ומצב הרוח? (טיפול באור (Therapy Light) הוא שם כולל לטיפולים שונים ברפואה שעושים שימוש בחשיפה מבוקרת לאור או לקרני אור באורכי גל מסוימים, במטרה לטפל במצבים רפואיים ומחלות).

ב. האם מותר בשבת לשהות ליד מכשיר טיפול אלחוטי בתדרים מסוג לייף באלנס?

תשובה: ביחס לשתי השאלות ששאלת, הן בנוגע לישיבה בשבת סמוך למנורה כחולה למניעת תסמיני דיכאון, והן בנוגע לשהיה בשבת ליד מכשיר טיפול אלחוטי בתדרים מסוג לייף באלנס, אשר לפי מה שבדקנו אמור לסייע ולהקל על שורה ארוכה ומגוון רחב של מחלות קשות יותר וקשות פחות, ומתוך הנחה שמדובר כמובן במכשירים הפועלים מערב-שבת או מופעלים בשבת עצמה באמצעות שעון שבת, התשובה היא דומה: בשתיהן אין כל השפעה של המטופל על הפעילות החשמלית, כך שמצד זה אין כל חשש.

אמנם עדיין נותרת בהן שאלת עשיית רפואה בשבת, שגזרו עליה חז"ל משום גזירה שמא ישחוק סממנים, וכמו שנפסק בשו"ע (או"ח, ר"ס שכח): "מי שיש לו מיחוש בעלמא והוא מתחזק והולך כבריא אסור לעשות לו שום רפואה ואפילו על-ידי אינו יהודי, גזירה משום שחיקת סממנים", והוסיף על כך בשו"ע הרב (שם, ס"א): "ואפילו דבר שאין בו משום סרך מלאכה אפילו מדברי-סופרים, ואין בו שום איסור כלל לבריא, מכל-

הרב משה קורנוויץ

רב קהילת חב"ד רמת בית שמש ד'
והרב מכוון הלכה חב"ד

עף השחיטה

בדיקת טריפות בעופות (המשך 1)

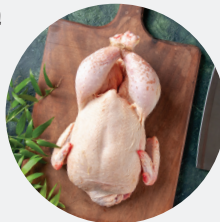
נראה כמעלים עינו מן האיסור".
ונראה שכוונתם בביאור הב' הוא לפי מש"כ
המנחת יעקב [כלל נט את ח] 'דכל היכא דאיכא
טירחא א"צ לברורי אף בחזקה והיכא דליכא
טירחא אף ברוב וה"ה ס"ס דהוה כמו רוב צריך
לברורי'. ולפיכך בדיקת כל הטריפות ה"ה טורח
גדול ולכן סומכים בזה על הרוב, משאי"כ
טריפות הריאה.

לכאורה נראה כי לדעת רבו של הרשב"א
[שדחה את שיטת רש"י], בשאר טריפות אף
במיעוט המצוי לא צריך לברר אחריו.

את שיטתו ניתן להסביר ג"כ ע"פ
דברי אדה"ז בקו"א שם, שהביא
שהרמב"ן? חולק על הר"ן וס"ל
שלא מטעם מיעוט המצוי צריך
לברר אחר השוחט, אלא רק מפני
שיש לבהמה חזקת איסור.

אם כן נראה ששיטתם היא שאימתי
צריך לברר ולא סומכים על רוב או חזקה,
זה כאשר יש 'חזקת איסור', אך אחרי שנשחטה
כבר - שוב אין חזקת איסור אלא חזקת היתר
ולכן אף במיעוט המצוי אי"צ לברר. וכפי שמסביר
אדה"ז בקו"א שם ובס"ק טו מבאר לדעת הרמב"ן
בבדיקת הריאה לא צריך לקחת 'קבלה' אלא
סמכינן אלא הרוב מצויים כשרים הם עי"ש.
במדור הבא נעמוד על שיטת הרשב"א עצמו,
והיוצא מכך.

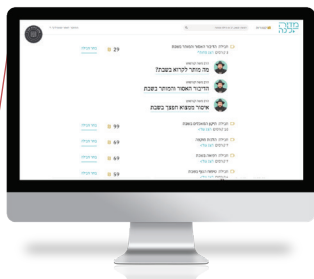
בהמשך למדור בעלון הקודם בו ביארנו טעם
ראשון בבדיקת טריפות הריאה בעופות, מתוך
שהם מיעוט המצוי (ראה שם בהרחבה) - הנה
הרשב"א [חולין ט ע"א] האריך¹ לבאר מדוע
חששו חכמים לבדיקת הריאה יותר משאר טריפות
"שחששו להן חכמים ואבותינו הראשונים ומנהג
אבות קדושים קדמונים יותר לבדיקת הריאה
משאר שמונה עשר טרפות"? בתחילה הוא מביא
את שיטת רש"י "יש מפרש מפני שסרכות הריאה
דבר מצוי ולמיעוט מצוי חששו למיעוט
שאינו מצוי לא חששו", אך הוא כתוב
שרבו דחה את שיטת רש"י.

לפיכך הוא מביא ב' טעמים
אחרים לבדיקת הריאה, א. "לפי
שהסרכות ניכרות לעינים ועם
שהן מצויות אם לא היינו בודקין
יבא הדבר לידי הפסד גדול ורבו
המכשולות פעמים שימצא האחד סירכא
בריאה ויחזור על כל לוקחי הבשר לשבור
כליהם ולהריץ מאכלו לפני כלבו ואפשר שיחוס
עין מי שאינו הגון על ממונו והתקצף וימלא בטנו
מן האיסור אחר שנודע, אבל שאר הטרפות שהן
תלוין בנקב או בענינים דקים ושאינן מצויין לא
חשו להן חכמים". ב. "דבר שהוא קרוב ומזומן
לראותו כגון הריאה שאם יש בה סירכא מיד
תראה לעיניים בפתחת הבהמה ואם אינו בודק

1. להעיר שנראה שקטע בחידושי הרשב"א נעתק מדברי בדיקת
הריאה לרבינו יונה. אלא שהרשב"א עשה בו שינוי לשון גדולים ועצ"ע
בשם הר"ן ז"ל, ולא בשם הרמב"ן.

2. דאפשר אליו מתכוון הרשב"א כשכותב רבו, אך ברבינו יונה כותב זה
בשם הר"ן ז"ל, ולא בשם הרמב"ן.

מהנעשה
במכון

קורס הלכות שבת

לאחר ההצלחה הרבה של קורס שבת שהועבר על ידי הרב משה קורנוויץ שליט"א בתקופת הקורונה, אתר 'מדיה הלכה' מפרסם מחדש את הקורס בצורה נעימה לצפייה. הקורס מקיף את כל הלכות השבת לפי פסקי חב"ד. הלכות מוקצה, מלאכות השונות בשבת, טיפול בקטנים ועוד מגוון עצום של שיעורים. לשיעורים מצורפים קבצי המצגת שבהם השתמש הרב במהלך מסירת השיעור. המצגות ניתנות להורדה והדפסה כעזרה לחזרה על החומר.

לקניית חבילות הקורסים
סרקו את הברקוד.

מכירות ספרי שבת

מאז יצא לאור ספר הלכה למעשה - שבת חלק א' וב' העוסקים בסדר יום השבת, נמכרו מעל כ 1500 עותקים מכל חלק. הבשורה על יציאת הספר הדהדה בכל קהילות חב"ד בארץ ובעולם והתגובות החמות לא איחרו לבוא. כל אחד שקונה את הספר שואל "מתי יצאו הכרכים הבאים?" או לחילופין "מרגיש סיפוק לתרום לפרוייקט כל כך חשוב?". להצטרפות לאחד ממסלולי התומכים של מכון הלכה חב"ד וקבלת הספרים ישירות לבית (בהתאם למסלול) חייגו: 0587207770

לעלון שונה הלכות דרושים כותבים בנושאים הלכתיים מגוונים, דרישות התפקיד:

- ידע הלכתי רחב
- ניסיון מוכח בכתיבה הלכתית

המעוניינים יכולים לפנות למערכת
ההוצאה לאור של מכון הלכה חב"ד
במייל: Publish@smdslarav.co.il

6,729

משתמשים
באתר סמס לרב

5,983

צפייות בשיעורי
מדיה הלכה

4,495

שאלות במוקד
סמס לרב

685

דקות שיחה
בקו לרב

מהדוני
החדש

ר' מנחם שרון, קרית מלאכי

באילו משירותי המכון אתה משתמש?
אני משתמש הרבה בסמס לרב למעשה, אתמול בלילה (נכון לזמן כתיבת שורות אלו) השתמשתי בשירות גוגל של ההלכה על מנת לברר שאלה מסוימת.

בחגים ומועדים אני מרענן את ההלכות בספרי 'הלכה למעשה'. ספר על חווית הקריאה שלך בעלון שונה הלכות

אני מקבל את העלון בבית הכנסת שבו אני מתפלל, בין מנחה למערב מגניב קצת כמה הלכות מפינת הלכה יומית. אני לוקח את העלון לבית מקריא לילדים את הסיפור החסידי בשולחן

השבת ואז מגיע הרגע שלי. אני מתיישב על הספה ומתחיל לקרוא את מדור 'צדק ומשפט'. אני ממש מרוצה מהכתיבה המעניינת בנושא הממוני.

ספר על ההשפעה של שירותי המכון על הסביבה שלך, חברים, מתפללי בית הכנסת, משפחה?

תשמע, המספרים של מכון הלכה חב"ד מדברים בעד עצמם. יש אלפי צפיות בתכנים במדיה הלכה והפודקאסט, עשרות אלפי שאלות במאגר סמס לרב. אני מתאר לעצמי שהמספרים האלו לא באים סתם, יש מישהו בצד השני ששאל שאלה או שצפה בסרטון וזו ההוכחה הכי טובה לפעולות המכון בסביבה החב"דית.

איזה עוד ציפייה ובקשה יש לך מהמכון?

הייתי שמח אם העלון היה יותר 'אקטואלי' ואני אסביר ישנם סוגיות המעוררות מחלוקת בשיח הציבורי בכלל והחב"די בפרט שהייתי מאוד סקרן לדעת מה דעת ההלכה בעניינים אלו, ואני חושב שהעלון הזה, הוא הוא הבמה ההלכתית להתבטא בנושאים אלו.

אבל באמת בשורה התחתונה אני ממש מרוצה מהפעולות של המכון ומרגיש סיפוק לתרום לכוז פרויקט חשוב ורב מעלה.

מעוניינים לשתף גם בחוויות משירותי המכון?
שלחו מייל לכתובת yair@smstarav.co.il

דיני ספירת העומר, דיני שבועות, דיני שלוש השבועות, דיני תשעה באב, הלכות ראש חודש, דיני יום טוב, מדיני בשר בחלב ליקוט מקיף והדרכה בשפה ברורה על כל מועדי הקיץ.

ניתן להשיג בחנויות הספרים המובחרות ובאתר סמס לרב

גם השנה קיץ כהלכה

עם תיקון ליל שבועות מאיר עיניים

טעויות בקריאת התורה

<ul style="list-style-type: none"> • בעל קורא שטעה בקריאת התורה, וטעה בקריאת מילה באופן המשנה את משמעות המלה, צריך לחזור ולקרוא כדבעי. כגון: אם קרא 'יַעֲשֶׂה' במקום 'יַעֲשֶׂה' או להיפך, 'יִדְעֶתֶם' במקום 'יִדְעֶתֶם' או להיפך, וכל כיוצא בזה. וכן אם דילג אפילו מלה אחת, או אפילו אות אחת (כגון "הזו" במקום "הזאת"), צריך לחזור ולקרוא אותה. • ומכל מקום גם בטעות שצריך לתקנה לא ילבינו ברבים את פני הבעל קורא, אלא העומד בסמוך אליו יתקן אותו בנחת ובדרך מכובדת. 	<p>טעויות המעכבות</p>
<ul style="list-style-type: none"> • כאשר טעה טעות שקרא מלעיל במקום מלרע ולהיפך, במצבים מסוימים הדבר משנה את המשמעות כגון במילה "באה" שמשנתה המשמעות במלעיל במקום במלרע או להיפך, ואפילו טעה בטעמי המקרא, אם על ידי טעות זו משתנית משמעות הפסוק לכתחילה יחזור. 	<p>'מלעיל' ו'מלרע' וטעמים</p>
<p>כל האמור בהלכות הקודמות הוא לגבי טעויות המשנות את המשמעות. אך אם טעה הבעל קורא בשינוי ניקוד שאינו משנה את משמעות הפסוק – אם לא תיקן מיד, שוב אינו חוזר. ואפילו הוסיף אות, או אפילו הוסיף מלה שאינה כתובה – כל שאינו משנה את משמעות הפסוק – אם לא תיקן מיד, שוב אינו חוזר.</p>	<p>טעות שאין בה שינוי משמעות</p>
<ul style="list-style-type: none"> • יתקן מיד וימשיך בקריאה. 	<p>הבחינו בטעות מיד</p>
<ul style="list-style-type: none"> • יסיים את הפסוק כדי שלא להוציא שם שמים לבטלה, ולאחר מכן יתחיל שוב מתחילת הפסוק שבו אירעה הטעות. • ובמקרה שיש שם ה' נוסף בהמשך הפסוק לא יסיים הפסוק, אלא יחזור מיד (למרות שעי"ז יחזור שוב על שם ה'). 	<p>פסוק שיש בו שם ה' וכבר הזכיר ה'</p>
<p>היכן יחזור ויתקן</p>	

<ul style="list-style-type: none"> בשבת קודש בשחרית שקוראים פרשת השבוע, כיוון שיש צורך לסיים את התורה כתקנה פעם בשנה לכן ישנם טעויות שמעכבות בקריאה זו ואילו בשאר קריאות - במנחת שבת, במועדים (אפילו מועדים החלים בשבת) ובימות החול, אינן מעכבות. ולכן: 		היכן יחזור ויתקן בשבת
בשבת בשחרית	אם כבר הסתיימה העליה	
<ul style="list-style-type: none"> יחזור בתחילת העליה הבאה לפסוק שבו היתה הטעות או הדילוג, ויקרא ממנו והלאה*. 		
ביתר הקריאות	אם כבר הסתיימה הקריאה	
<ul style="list-style-type: none"> אינו חוזר, ובלבד שקראו לפחות שלושה פסוקים כדינם בעליה זו, ולפחות עשרה פסוקים בסך הכל לעולים יחד. 		
בשבת בשחרית	אם כבר הסתיימה הקריאה	
<ul style="list-style-type: none"> אפילו אם כבר הפטירו והתפללו מוסף - צריך לחזור ולקרוא את שלושת הפסוקים (הפסוק שבו היתה הטעות או הדילוג, ושני פסוקים הסמוכים אליו*), בציבור זה, בברכה תחילה וסוף. ואין צריך לחזור ולהשלים ממקום הטעות עד סיום הפרשה. 		
ביתר הקריאות		
<ul style="list-style-type: none"> אינו חוזר, ובלבד שקראו לפחות שלושה פסוקים כדינם בעליה זו, ולפחות עשרה פסוקים בסך הכל לעולים יחד. 		

* במקרים אלו יש לשים לב לפרטים הבאים: (א) צריך לקרוא לפחות שלושה פסוקים; (ב) להתחיל בדבר טוב, ולסיים בדבר טוב; (ג) אין להתחיל או לסיים סמוך לסיום "פרשה" (פתוחה או סתומה), אך "פרשה" שיש בה רק שני פסוקים, מותר להתחיל בתחילתה או לסיים בסימה); (ד) אין להפסיק באמצע: שירת הים; עשרת הדברות; התוכחה (בפ' בחוקותי ותבוא); מ"ב המטעות (בפ' מסעי). וראה ספר הלכה למעשה שבת סדר היום ח"ב (בהוצאת מכון הלכה חב"ד) פט"א סי"ז. וש"נ.

מקורות: טעויות המעכבות: טווא"ח סקמ"ב בשם המנהיג. מ"א שם סק"א. שו"ע אדה"ז סרפ"ב סי"כ. א"א (בוטשאטש) סקמ"ב סי"א. משנ"ב שם סק"ד; טעויות של 'מלעיל' ו'מלרע' וטעמים: ראה ערוה"ש או"ח סתר"צ סי"כ. וראה לקו"ד ח"ב רכח, ב. ס' התולדות אדמו"ר מהר"ש ע" 8. פסק"ת סקמ"ב אות ב; היכן יחזור ויתקן: ראה שו"ע אדה"ז או"ח סרפ"ב סי"כ. וראה לקו"ד ח"ב רכח, ב. שו"ת צ"א ח"ב סי"מ. פסק"ת סקל"ז אות ב. וסקמ"ב אות א; יתקון טעות לאחר סיום כל הקריאה: ראה לבוש או"ח סקל"ז סי"ה. שו"ע אדה"ז סרפ"ב סי"כ; טעות שאין בה שינוי משמעות: ראה רמ"א סקמ"ב סי"א. משנ"ב שם סק"ד. שו"ת לב אברהם סי"כז; טעויות בקריאה בימות החול ובמועדים: ראה שו"ע או"ח סקל"ז סי"ג. ברכת הבית שער מד סל"ג ובשערי בינה סקמ"ד.

עריכה: הרב שמואל מקמל. הגהה: הרב משה קורנוויץ.

הלכה למעשה שבת

אם
ישמרו
ישראל
שתי
שבתות
כהלכתן
מיד
נגאלים"

לאחר עמל של שנים בשעה טובה ומוצלחת יוצאים לאור
עולם הספרים הראשונים בסדרת הלכה למעשה שבת

ב' כרכים הראשונים שיצאו כעת ממצים את ההלכות
על סדר יום השבת, מההכנות לשבת ועד מוצש"ק

מצטרפים לאחד ממסלולי התומכים של מכון הלכה חב"ד
ומקבלים את הספרים ישירות לבית (בהתאם למסלול)
לפרטים והצטרפות: 058-7207-770

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

ניתן להשיג
בחנויות הספרים המובחרות
ובאתר סמס לרב